

tages i en selvstændig Lov for en Mængde Embeder, og saa vil vi faa en Lov mere og let risikere, at vi overser noget. Men det kan vi forhandle nærmere om.

Det er selvfølgelig rigtig, hvad de ærede Medlemmer Hr. Kirk og Hr. Trier fremhævede angaaende Spørgsmaalet om Bøders Afsoning, men vi maa huske, at der er nedsat en Straffelovskommission, og at der derfra vil komme Forslag om Regler for Bøders Afsoning. Derfor synes jeg ikke, vi skal vente med Gennemførelsen af den her foreslaaede Regel, naar vi i øvrigt mener, at Regelen er god, og det tror jeg, vi alle mener, den er.

Maa jeg ligeledes overfor det ærede Medlem Hr. Kirk og det ærede Medlem Hr. Trier sige, at jeg følte mig lidt skuffet, da der ligesom gik en Understrøm af lidt Bitterhed igennem deres Udtalelser, fordi jeg havde sagt, at vi ved den foreslaaede Ordning angaaende Sagerne Fordeling mellem Retterne vilde spare en hel Del Udgifter. De sagde begge, at hvis Forholdene kræver det, maatte vi eventuelt have flere Landsretsdommere og flere Højesteretsdommere. Jeg synes, at det er forkert. Retsplejeloven er Udtryk for det praktiske Liv, Udtryk for økonomiske og mange andre Forhold, og hvis vi kan opnaa en glimrende Ordning, som baade det ærede Medlem Hr. Kirk og det ærede Medlem Hr. Trier mener, at vi kan ved Forslaget, saa er det dog ikke nogen Forklejnelse for dette, at det oven i Købet er billigere. Hvis det altsaa kun er en Strid om, hvilke Motiver vi lægger størst Vægt paa, saa tror jeg ikke, vi skal tillægge den Indvending nogen Vægt, for i Princippet er vi vist enige.

Hvad angaar det eventuelle Forslag om Eden, vil jeg sige, at Forslaget gaar ud paa en Begrænsning, men absolut ikke paa at afskaffe Eden; det turde jeg heller ikke gøre.

Det ærede Medlem Hr. Pürschel var inde paa, hvad han kaldte et Hjertesuk, med Hensyn til Amtsfuldmægtigene og talte om, hvorledes man kan sørge for, at disses Stilling bliver den bedst mulige. Jeg kan overraske det ærede Medlem med, at jeg er fuldstændig enig med ham, og det ærede Medlem vil sikkert se, at vi gør os Anstrengelser for at følge ham. Fornylig har 2 Amtsfuldmægtige faaet Udnævnelse til Politimestre. Det er dog lidt af den Vej, det ærede Medlem ønskede, man skulde gaa. I øvrigt er jeg enig med det ærede Medlem i, at Arbejdet i den røde Bygning og

den praktiske Uddannelse burde gaa Haand i Haand.

Jeg haaber i øvrigt, at man i Udvalget snart maa blive enig om Lovforslaget.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Kirk: Jeg skal tillade mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling eller Afstemning vedtoges dette Forslag.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ændringer i og Tilføjelser til Lov om Rettens Pleje af 11. April 1916 m. v.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 4751).

Sagen sættes til Forhandling.

Kirk: Det er Mening, at den her foreslaaede Lov skal afløse den for Tiden gældende Lov, Nr. 256 af 28. Juni 1920 vedrørende Retsplejen i de sønderjydske Landsdele. Der er ikke Anledning til ved denne Lejlighed at gøre ret mange Bemærkninger. Jeg kan sige paa Partiet Venstres Vegne, at vi meget gerne vil fremme Lovforslaget.

Det hedder i § 1, at til Søndre Landsret kan ved kongelig Anordning henlægges Omraader, der hører ind under en af de andre Landsretter. Dette kan være meget rimeligt, naar det drejer sig om no enlunde begrænsede Omraader. Men hvis det maatte være Mening, at der f. Eks. skal henlægges et eller flere af Amterne Nord for Kongeaen under Søndre Landsret, forekommer det mig dog ret naturligt, at det blev Lovgivningsmagten, som derom tog Bestemmelse. Det hedder i § 4, at for Søndre Landrets-kreds beskikkes en Statsadvokat. Under den sidst behandlede Sag var der Tale om Hjertesuk. Jeg maa maaske benytte Lejligheden, som denne Paragraf giver, til at fremkomme med et Hjertesuk. Jeg vil haabe, at Statsadvokaten for Søndre Landsret ikke vil paatage sig Stillinger som